

[Pelle Voigt]

Derfor skal jeg på SF's vegne tilsige en meget positiv behandling af dette lovforslag. Vi synes, at initiativer af denne art har været tiltrængt længe. Vi vil fortsat understrege betydningen af, at man holder meget omhyggeligt øje med huslejeniveauet og prisniveauet også i det nyopførte almennyttige byggeri, fordi det stadig væk, skønt den almennyttige sektor kun er en mindre del af den samlede boligsektor i Danmark, er en meget udslagsgivende sektor i forhold til det samlede boligmarked og de priser, som findes og kan opnås på boligmarkedet i den nuværende situation.

Kim Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører i denne sag, fru Kirsten Jacobsen, desværre er forhindret i at være til stede for øjeblikket, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne give forslaget et par bemærkninger.

Indledningsvis må jeg sige, at jeg sjældent har været så enig med SF's ordfører, hr. Pelle Voigt, som netop i analysen af, hvorfor det almennyttige byggeri i Danmark er blevet så dyrt, som tilfældet er. Det er så bare ærgerligt, at SF først på så sent et tidspunkt som netop for fem minutter siden erkender, at det er, fordi man i den grad har subsidieret byggeriet, at man har haft nogle løbske budgetter og – helt rigtigt set – haft nogle bygherrer, som groft har udnyttet, at de havde sugerøret nede i statskassen.

Men det er ikke så meget det, det foreliggende forslag går ud på. Det går ud på, at man skal tillade – og det lyder jo fint – nogle omprioriteringer, og de hidtidige sager, der har været, både i form af lovforslag og aktstykker i Folketingets Finansudvalg, har fået Fremskridtspartiets støtte. Selvfølgelig skal vi udnytte det nuværende lave renteniveau til også i den almennyttige sektor at få omprioriteret til nogle billigere lån.

Men tilladelse er for mig at se noget, man kun giver, hvis mennesker selv er interesseret i det, men når man så læser videre i forslaget, viser det sig også, at der skal ske nogle tvangs-konverteringer, og det finder vi til gengæld ikke er nogen særlig god idé. Specielt ikke når vi ser, hvad de økonomiske konsekvenser bliver af, at man laver disse tvangskonverteringer.

Det er et, kan man sige, både pædagogisk og oplysende skema, der er optrykt i bemærknin-

gerne, hvor vi kan se, hvad de forskellige omkostninger ved dette her bliver. Det er efter vores mening helt hen i vejret, at en konvertering til lavere forrentede lån skal medføre så store udgifter for statskassen.

Derfor må vi sige, at hvis det er det, der er konsekvensen af denne lovgivning, er det en dårlig metode, man har valgt, og så mener vi, at det må kunne gøres på en bedre måde – bedre målt i denne forbindelse i retning af, at staten ikke får så store ekstraudgifter.

Der bliver i forvejen brugt alt for mange milliarder af kroner på at subsidiere det almennyttige byggeri, og at en konvertering til billigere, lavtforrentede lån ligefrem skulle resultere i øgede udgifter for skatteyderne, kan vi ikke være med til.

Noget andet, jeg har hæftet mig ved, er spørgsmålet om huslejen. Der står i forslaget, at gevinsten ved konverteringerne til fulde skal komme lejerne til gode i form af en lavere husleje.

Det lyder selvfølgelig prisværdigt og for de mennesker, der bor der, endda glædeligt, hvis det er tilfældet, men ud fra en økonomisk og ud fra en fairness-betragtning kan det vel ikke være rimeligt, at det alene er lejerne, der kommer til at få glæde af det, eftersom hovedparten af den husleje, de egentlig burde have betalt i de mange år, de har boet der, er blevet betalt af skatteyderne. Det er skatteyderne, der har betalt, både da ejendommen er blevet opført, rentesikring undervejs, forskellige former for boligsikring, boligydelse, kontanthjælp osv. Hovedparten af disse boliger er finansieret udelukkende ved offentlige midler. Og hvis man så gør dem billigere, hvorfor er det så kun den ene part – den, der har betalt den mindste andel – som skal have glæden af det. Det har vi svært ved at se, og særlig når vi ser, at de økonomiske konsekvenser af, at man deler rovet, om man så må sige, på den måde bliver, at staten skal ud med så betragtelige merudgifter. Det kan vi heller ikke støtte.

Så medmindre vi under udvalgsarbejdet kan få dette forslag ganske kraftigt pudset til i hjørnerne, er vi på nuværende tidspunkt faktisk relativt negativt indstillede over for forslaget.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Der var i virkeligheden ikke så meget over-